

Αρ.ΣΕ: 1480-22

27 Οκτωβρίου 2022

Πρόεδρο και μέλη
Κοινοβουλευτικής Επιτροπής
Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ίσων Ευκαιριών μεταξύ Ανδρών και Γυναικών

Κοινοβουλευτική Επιτροπή
Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ίσων Ευκαιριών μεταξύ Ανδρών και Γυναικών
Δευτέρα, 31 Οκτωβρίου 2022 και ώρα 10.00 π.μ.

Συζήτηση θεμάτων εγγραφέντων με τη διαδικασία του αυτεπαγγέλτου (Κανονισμός 41Α):

11.00 π.μ. – Β2. Η πορεία εφαρμογής της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης.
(Αυτεπάγγελτη εξέταση έπειτα από εισήγηση των κ. Ειρήνης Χαραλαμπίδου, Γιώργου Κουκουμά, Άριστου Δαμιανού, Ρίτας Θεοδώρου Σούπερμαν και Αλεξάνδρας Ατταλίδου)
(21.01.2022)
(Αρ. Φακ. 23.04.039.049-2022)
Συνέχιση της συζήτησης

Αναφορικά με το πιο πάνω θέμα, η Συμβουλευτική Επιτροπή Πρόληψης και Καταπολέμησης της Βίας στην Οικογένεια (ΣΕΠΚΒΟ) στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της σύμφωνα με τον περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία Θυμάτων) Νόμο του 2000 (119(I)/2000), σας υποβάλλει τ' ακόλουθα:

1. Τροποποίηση του περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία Θυμάτων) Νόμου του 2000 (119(I)/2000) προς εναρμόνιση με το Νόμο του 2021 (Ν. 115(I)/2021)

Η ΣΕΠΚΒΟ, με επιστολή της (Αρ. ΣΕ:1479-22 και ημερ.11 Οκτωβρίου 2022) προς πρόεδρο Βουλής, πρόεδρο Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Νομικών, Δικαιοσύνης & Δημοσίας Τάξεως, και πρόεδρο Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων & Ίσων Ευκαιριών μεταξύ Ανδρών & Γυναικών, ανέφερε ότι σε συνέχεια των συστάσεων του Προσχεδίου Έκθεσης Επιτροπής Εμπειρογνομόνων GREVIO του Συμβουλίου της Ευρώπης, υπέβαλε τις ακόλουθες εισηγήσεις τροποποιήσεων με σκοπό την εναρμόνιση των δύο νόμων:

Ο περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία Θυμάτων) Νόμος του 2000 (119(I)/2000)

Άρθρο 2 - Ερμηνεία

"μέλος της οικογένειας" σημαίνει—

(α) άντρα και γυναίκα που—

(i) έχουν συνάψει νόμιμο γάμο ανεξάρτητα αν ο γάμος υφίσταται ή όχι, ή

(ii) συζούν ή συζούσαν ως αντρόγυνο·

(β) γονείς των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο (α)·

(γ) τέκνα των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο (α) ανεξάρτητα αν αυτά είναι φυσικά ή υιοθετημένα τέκνα του ενός ή και των δύο εν λόγω προσώπων καθώς και τα εγγόνια των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο (α)·

(δ) κάθε πρόσωπο το οποίο διαμένει με οποιοδήποτε από τα πιο πάνω πρόσωπα·

Εισήγηση ΣΕΠΚΒΟ

"μέλος της οικογένειας" σημαίνει—

(α) άντρα και γυναίκα ή δύο πρόσωπα που—

(i) έχουν συνάψει νόμιμο γάμο ανεξάρτητα αν ο γάμος υφίσταται ή όχι, ή

(ii) έχουν συνάψει σύμφωνο συμβίωσης σύμφωνα με τον περί Πολιτικής Συμβίωσης Νόμο του 2015 (184(I)/2015), ανεξάρτητα αν το σύμφωνο συμβίωσης υφίσταται ή όχι, ή

(iii) συζούν ή συζούσαν ως ζευγάρι στα πλαίσια συντροφικής σχέσης, ανεξάρτητα αν μοιράζονται ή έχουν μοιρασθεί την ίδια στέγη.

(β) γονείς των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο (α)·

(γ) τέκνα των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο (α) ανεξάρτητα αν αυτά είναι φυσικά ή υιοθετημένα τέκνα του ενός ή και των δύο εν λόγω προσώπων καθώς και τα εγγόνια των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο (α)·

(δ) κάθε πρόσωπο το οποίο διαμένει με οποιοδήποτε από τα πιο πάνω πρόσωπα·

(ε) σχέση συγγένειας εξ αίματος ή εξ αγχιστείας μέχρι τρίτου (3ου) βαθμού μεταξύ του θύματος και του προσώπου που διέπραξε αδίκημα βίας στην οικογένεια. Νοείται ότι, η «σχέση συγγένειας» περιλαμβάνει πολιτική συμβίωση ή συντροφική σχέση·

(στ) επιπροσθέτως των προβλεπόμενων στον παρόντα Νόμο αδικημάτων, αδίκημα βίας στην οικογένεια όταν αυτό διαπράττεται εναντίον προσώπου από μέλος της οικογένειας του, είτε διαμένει είτε διέμενε με αυτό στο παρελθόν, ανεξάρτητα αν μοιράζεται ή έχει μοιρασθεί την ίδια στέγη με το θύμα.

Πρόσθεση στην Ερμηνεία του νόμου ο ορισμός του «θύματος»

Εισήγηση ΣΕΠΚΒΟ

Να εισαχθεί/ προστεθεί στην Ερμηνεία του εν λόγω νόμου, ο ορισμός του «θύματος» σύμφωνα με το Νόμο του 2021 (Ν. 115(I)/2021),

«θύμα» σημαίνει-

(α) πρόσωπο σχετικά με το οποίο αρχίζει ή υφίσταται εν εξελίξει διαδικασία σε σχέση με αδίκημα βίας στην οικογένεια, το οποίο υπέστη ζημιά, περιλαμβανομένης της σωματικής, της ψυχολογικής ή της οικονομικής ζημιάς που προκλήθηκε άμεσα από τέτοιο αδίκημα·

(β) μέλος της οικογένειας προσώπου, ο θάνατος του οποίου προκλήθηκε άμεσα από αξιόποινη πράξη και το οποίο έχει υποστεί ζημία εξαιτίας του θανάτου του εν λόγω προσώπου, και περιλαμβάνει γυναίκα, άντρα και παιδί·

Νοείται ότι, αναγνωρίζεται η ιδιότητα προσώπου ως θύματος, ανεξαρτήτως του εντοπισμού, της σύλληψης, της δίωξης ή της καταδίκης του προσώπου που διέπραξε το αδίκημα και ανεξάρτητα από την οικογενειακή σχέση μεταξύ του θύματος και του προσώπου αυτού·

Άρθρο 3 - Έννοια της βίας και πεδίο εφαρμογής της

(1) Βία, για τους σκοπούς του Νόμου αυτού, σημαίνει οποιαδήποτε πράξη, παράλειψη ή συμπεριφορά με την οποία προκαλείται σωματική, σεξουαλική ή ψυχική βλάβη σε οποιοδήποτε μέλος της οικογένειας από άλλο μέλος της οικογένειας και περιλαμβάνει και τη βία που ασκείται με σκοπό την επίτευξη σεξουαλικής επαφής χωρίς τη συγκατάθεση του θύματος, καθώς επίσης και τον περιορισμό της ελευθερίας του.

(2) Ανεξάρτητα από την ερμηνεία του όρου "βία" με βάση το εδάφιο (1) στην πιο πάνω έννοια εμπίπτουν και τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 4(2) και 5 του παρόντος Νόμου ως επίσης και το αδίκημα που αναφέρεται στο άρθρο 147 του Ποινικού Κώδικα.

Εισήγηση ΣΕΠΚΒΟ

Να αφαιρεθεί η «ψυχική βλάβη» και να προστεθούν, η ψυχολογική βία και η οικονομική βία, σύμφωνα με το Νόμο του 2021 (Ν. 115(Ι)/2021).

Άρθρο 16 - Ενισχυτική μαρτυρία

Το Δικαστήριο δύναται να κρίνει ένοχο τον κατηγορούμενο με μόνη την κατάθεση του θύματος εφόσον δεν ήταν δυνατόν υπό τις περιστάσεις να εξασφαλιστεί ενισχυτική μαρτυρία.

Εισήγηση ΣΕΠΚΒΟ

Να διαγραφεί το Άρθρο 16, και στη θέση του να μπει το Άρθρο 29 «Μη απαίτηση για ενισχυτική μαρτυρία» του Νόμου του 2021 (Ν. 115(Ι)/2021),

*«Για την απόδειξη αδικήματος **βίας στην οικογένεια** δεν είναι απαραίτητη η αναζήτηση ενισχυτικής μαρτυρίας της ένορκης ή ανώμοτης μαρτυρίας παιδιού ή της ένορκης μαρτυρίας **θύματος**, ούτε η αυτοπροειδοποίηση του Δικαστηρίου για τον κίνδυνο καταδίκης με μόνη την ένορκη ή ανώμοτη μαρτυρία παιδιού ή την ένορκη μαρτυρία **θύματος**.»*

Άρθρα 22, 23 & 24 – Διατάγματα

- 22. Προσωρινό διάταγμα αποκλεισμού υπόπτου ή απομάκρυνσης θύματος
- 23. Διάταγμα αποκλεισμού
- 24. Συμπληρωματικές διατάξεις σε σχέση με το άρθρο 23

Εισήγηση ΣΕΠΚΒΟ

Τα εν λόγω άρθρα πρέπει να τροποποιηθούν ώστε να είναι εναρμονισμένα με τα Άρθρα 30, 31, 32 και 33 του Νόμου του 2021 (Ν. 115(Ι)/2021),

- 30. Προσωρινό διάταγμα απομάκρυνσης του θύματος
- 31. Διάταγμα απομάκρυνσης θύματος
- 32. Προσωρινό διάταγμα αποκλεισμού υπόπτου ή κατηγορουμένου
- 33. Διάταγμα αποκλεισμού κατηγορουμένου

Επίσης, είναι άκρως σημαντικό όπως τα διατάγματα αυτά καλύπτουν και τα παιδιά αφού, στις πλείστες περιπτώσεις, το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού συνδέεται/ εξαρτάται από το συμφέρον της μητέρας, ειδικά όταν διαμένουν μαζί. Τα άρθρα 18(3), 26, 31, 56(2) της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης κάνουν ειδική αναφορά στο θέμα.

2. Ανάγκη εφαρμογής του Άρθρου 31 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης

- στον περί της Πρόληψης και της Καταπολέμησης της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας και περί Συναφών Θεμάτων Νόμο του 2021 (Ν. 115(Ι)/2021), και
- στον περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμο του 1990 (Ν. 216/1990) – οριζόντια εφαρμογή.

Στις 04.11.2019, τα συγκεκριμένα θέματα συζητήθηκαν στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ίσων Ευκαιριών μεταξύ Ανδρών και Γυναικών, στα πλαίσια της τροποποίησης του άρθρου 18 του περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμου του 1990 (216/1990). Η ΣΕΠΚΒΟ συμμετείχε στην εν λόγω κοινοβουλευτική συνεδρία, όπου υπέβαλε δύο επιστολές (Αρ.ΣΕ:1336-19/ ημερ.01.11.2019¹ και Αρ.ΣΕ:1337-19/ ημερ.05.11.2019²), αναφέροντας ότι, βάσει της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης³, τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού (Κυρωτικός Ν. 243/90), της Γενικής Οδηγίας Αρ.35 της CEDAW, καθώς και της ανακοίνωσης της διεθνούς πλατφόρμας εμπειρογνομόνων στον τομέα της βίας κατά των γυναικών, η ΣΕΠΚΒΟ τόνισε ότι η τροποποίηση του άρθρου 18 του Ν.216/1990 θα πρέπει να συμπεριλάβει πρόνοιες που να συνδέουν τη βία κατά των γυναικών με τη διασφάλιση της αρχής του συμφέροντος του παιδιού, ειδικά όταν το παιδί διαμένει με τη μητέρα του. Στην ίδια κοινοβουλευτική συνεδρία, συζητήθηκε και το θέμα της γονικής αποξένωσης, όπου η ΣΕΠΚΒΟ, τόνισε ότι το Σύνδρομο της Γονικής Αποξένωσης δεν αναγνωρίζεται ως ψυχική ασθένεια ούτε στην Αμερική (DSMIV) αλλά ούτε και διεθνώς (ICD10). Είναι ένας όρος που στερείται ερευνητικής/ ακαδημαϊκής αξιοπιστίας και συνήθως χρησιμοποιείται ως εργαλείο κατάχρησης και αποπροσανατολισμού σε υποθέσεις βίας κατά των γυναικών και ενδοοικογενειακής βίας, όπου ο πατέρας εκμεταλλεύεται τα γονικά δικαιώματα επιμέλειας και επικοινωνίας για να συνεχίσει να ασκεί βία, εκφοβισμό και έλεγχο στη μητέρα, μετά το χωρισμό/ διαζύγιο.

Στις 29.03.2021, το θέμα συζητήθηκε ξανά στη Κοινοβουλευτική Επιτροπή Νομικών και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων & Ίσων Ευκαιριών μεταξύ Ανδρών & Γυναικών που συνεδρίασε εκτάκτως και από κοινού, αναφορικά με τον περί της Πρόληψης και της Καταπολέμησης της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας Νόμο του 2021. Συγκεκριμένα, η συζήτηση αφορούσε το τότε άρθρο 12(3) (το οποίο κατέληξε ως άρθρο 13) ως ακολούθως:

Άρθρο 12 (3) - Επιπρόσθετες ποινές ή κυρώσεις κατά νομικών ή φυσικών προσώπων

Κατά την εκδίκαση υπόθεσης γονικής μέριμνα ανηλίκου σύμφωνα με των περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμων του 1990 έως 2008, το αρμόδιο Οικογενειακό Δικαστήριο δύναται να λαμβάνει υπόψη του περιστατικά βίας κατά γυναικών και ενδοοικογενειακής βίας και να διασφαλίζει ότι η άσκηση οποιωνδήποτε δικαιωμάτων γονικής μέριμνας συμπεριλαμβανομένης και της επικοινωνίας, δεν θέτει σε πραγματικό κίνδυνο τα δικαιώματα και την ασφάλεια του θύματος ή των ανηλίκων παιδιών.

Σκοπός του εν λόγω άρθρου ήταν να ικανοποιήσει το άρθρο 31 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης τ' οποίο αναφέρει τ' ακόλουθα:

Άρθρο 31– Κηδεμονία, δικαιώματα επικοινωνίας και ασφάλεια

2. Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι η άσκηση οποιωνδήποτε δικαιωμάτων επικοινωνίας ή κηδεμονίας δεν θέτει σε κίνδυνο τα δικαιώματα και την ασφάλεια του θύματος ή των παιδιών.

¹ <http://www.familyviolence.gov.cy:9500/upload/20211012/1634038379-01611.pdf>

² <http://www.familyviolence.gov.cy:9500/upload/20211012/1634039295-01959.pdf>

³ Άρθρα 18(3), 26, 31, 56(2).

Η ΣΕΠΚΒΟ, με επιστολή της για το θέμα (Αρ.ΣΕ: 1413-21 και ημερ.28.03.2021⁴), πρότεινε όπως οι λέξεις «*δύναται να*» και «*πραγματικό*» διαγραφούν διότι αποδυναμώνουν το σκοπό και το πνεύμα του εν λόγω άρθρου, και το απομακρύνουν από την υποχρέωση του δικαστηρίου να «διασφαλίσει» ότι η ασφάλεια του θύματος ή/και των παιδιών είναι πάνω από τα όποια δικαιώματα επικοινωνίας/κηδεμονίας του δράστη. Δυστυχώς, με έκπληξη διαπιστώσαμε στη συνέχεια ότι, τελικά το άρθρο 12 (3), αντί να τροποποιηθεί όπως είχε συμφωνηθεί πιο πάνω, αφαιρέθηκε εντελώς από το νομοσχέδιο, αφήνοντας την Κυπριακή Δημοκρατία εκτεθειμένη απέναντι στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης την οποία ενώ επικύρωσε, εντούτοις δεν συμπεριέλαβε στην εθνική νομοθεσία σχετική πρόνοια που να καλύπτει το άρθρο 31 της Σύμβασης.

Επιπρόσθετα, σημαντικές είναι οι Παρατηρήσεις 33 και 47 του ευρωπαϊκού Ψηφίσματος οι οποίες χρήζουν επιτακτικά κοινοβουλευτική συζήτηση, αναφορικά με τα ακόλουθα ζητήματα:

- 33 - Διασύνδεση των ποινικών και αστικών υποθέσεων που αφορούν τη συντροφική βία.
- 47- Ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ δικαστηρίων, αστυνομικών αρχών κ.α., σε διασυνοριακές υποθέσεις επιμέλειας.

Η ΣΕΠΚΒΟ κάλεσε τη Βουλή των Αντιπροσώπων όπως προωθήσει άμεσα τροποποιήσεις του Οικογενειακού Δικαίου για τη συντροφική βία που αφορούν την ασφάλεια/ προστασία των γυναικών θυμάτων βίας και το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού, όπως αυτά διασφαλιστούν, υπερισχύσουν και αποτελέσουν προτεραιότητα στις υποθέσεις επιμέλειας και επικοινωνίας.

Σημειώνεται ότι, στις 06.10.2021, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε Ψήφισμα σχετικά με τον αντίκτυπο της συντροφικής βίας και των δικαιωμάτων επιμέλειας στις γυναίκες και τα παιδιά (2019/2166(INI))⁵. Η ΣΕΠΚΒΟ θεωρεί εξαιρετικά σημαντικό το εν λόγω Ψήφισμα γιατί διακηρύσσει την επιτακτική ανάγκη ο αντίκτυπος της συντροφικής βίας που αφορά θέματα ασφάλειας/ προστασίας των γυναικών θυμάτων βίας και το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού, όπως διασφαλιστούν, υπερισχύσουν και αποτελέσουν προτεραιότητα στις υποθέσεις επιμέλειας και επικοινωνίας. Επίσης, το Ψήφισμα καταδικάζει το Σύνδρομο Γονικής Αποξένωσης το οποίο χρησιμοποιείται καταχρηστικά από τους πατέρες δράστες για να συνεχίσουν – μετά το χωρισμό/ διαζύγιο – ν' ασκούν βία, εκφοβισμό και έλεγχο στις μητέρες/ γυναίκες θύματα βίας.

3. Παραχώρηση δωρεάν νομικής αρωγής σε θύματα έμφυλης και ενδοοικογενειακής βίας

Η ΣΕΠΚΒΟ, επισήμανε την εν λόγω ανάγκη για νομοθετική τροποποίηση και στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της απέστειλε σχετική επιστολή για το θέμα Αρ. ΣΕ:1455-22 και ημερ.18 Απριλίου 2022) προς Επίτροπο Νομοθεσίας, Υπουργό Δικαιοσύνης & Δημοσίας Τάξεως, Υφυπουργό Κοινωνικής Πρόνοιας, πρόεδρο Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων & Ίσων Ευκαιριών μεταξύ Ανδρών & Γυναικών, και πρόεδρο Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Νομικών, Δικαιοσύνης & Δημοσίας Τάξεως.

Στη συνέχεια, η ΣΕΠΚΒΟ, με επιστολή της (Αρ.ΣΕ: 1458-22 και ημερ.03 Μαΐου 2022) προς τη συνεδρία της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ίσων Ευκαιριών μεταξύ Ανδρών και Γυναικών, ημερ.02 Μαΐου 2022, υπέβαλε τ' ακόλουθα:

⁴ <http://www.familyviolence.gov.cy:9500/upload/20211012/1634042000-03277.pdf>

⁵ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0406_EN.html
https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0406_EL.pdf

Ανάγκη συμπερίληψης όλων των θυμάτων βίας, ανεξαρτήτου μεταναστευτικού καθεστώτος και όλων των μορφών κακοποίησης - Άρθρο 6Δ

Υπάρχει ανάγκη τροποποίησης του άρθρου 6Δ του Νόμου του 2002 (165(I)/2002) - «*Νομική αρωγή σε θύματα εμπορίας ανθρώπων και σε παιδιά-θύματα άγρας για σεξουαλικούς σκοπούς, παιδικής πορνογραφίας, σεξουαλικής εκμετάλλευσης ή/και σεξουαλικής κακοποίησης*», ώστε πέρα από τα θύματα εμπορίας και τα παιδιά που υφίστανται σεξουαλική κακοποίηση, να συμπεριληφθούν όλα τα ενήλικα/ ανήλικα θύματα βίας, ανεξαρτήτου μεταναστευτικού καθεστώτος, καθώς και όλες οι μορφές κακοποίησης για να μην υπάρχει η διάκριση αυτή στα θύματα βίας, και να είναι σύμφωνη/ ικανοποιεί,

- ο τη Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης,
- ο τον περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία Θυμάτων) Νόμο του 2000 (Ν. 119(I)/2000), και
- ο τον περί της Πρόληψης και της Καταπολέμησης της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας και περί Συναφών Θεμάτων Νόμο του 2021 (Ν. 115(I)/2021).

Διευκρινίζεται ότι, αναφορικά με το οικονομικό κόστος, η εισήγηση τροποποίησης δεν πρόκειται να αυξήσει τον κρατικό προϋπολογισμό λόγω του ότι η αιτητές/τριες που παραλείπονται στο 6Δ και πρέπει να συμπεριληφθούν, ήδη κατέχουν αυτό το νομικό δικαίωμα από άλλες σχετικές νομοθεσίες της Κυπριακής Δημοκρατίας. Η εισήγηση τροποποίησης του 6Δ έχει να κάνει με την πρόσβαση και όχι με το δικαίωμα των αιτητών/τριών. Επίσης, σύμφωνα με την έκθεση της ομάδας εμπειρογνομόνων για την εμπορία προσώπων του Συμβουλίου της Ευρώπης, GRETA, διαπιστώνεται ότι κατά την χρονική περίοδο, 2015-2019, δεν παραχωρήθηκε καμία δωρεάν νομική αρωγή σε θύμα εμπορίας προσώπων. Γνωρίζουμε ότι το σχετικό κρατικό κονδύλι υπάρχει και δεν αξιοποιείται λόγω του αποκλεισμού πρόσβασης των θυμάτων βίας από το νομικό αυτό δικαίωμα. Στόχος είναι η πλήρης αξιοποίηση του υφιστάμενου κρατικού κονδυλίου για την εξυπηρέτηση των δικαιούχων, και όχι η αύξηση του.

Ανάγκη άμεσης πρόσβασης όλων των θυμάτων βίας σε δωρεάν νομική αρωγή - Άρθρο 7

Στην παρούσα φάση, είναι αδύνατη η πρόσβαση όλων των θυμάτων βίας στο δικαίωμα δωρεάν νομικής αρωγής, καθιστώντας έτσι το άρθρο 23 του Νόμου του 2021 (115(I)/2021) μη εφάρμοσιμο και αφήνοντας εκτεθμενή την Κυπριακή Δημοκρατία απέναντι στο άρθρο 57 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης.

Συγκεκριμένα, το άρθρο 23 του Νόμου του 2021 (115(I)/2021), αναφέρει τ' ακόλουθα:

Άρθρο 23 - Δικαίωμα σε νομική αρωγή

«Κάθε θύμα, ανεξαρτήτως της βούλησής του ή μη να συνεργαστεί με τις δικωτικές αρχές κατά την ποινική διαδικασία, έχει δικαίωμα άμεσης πρόσβασης σε νομική εκπροσώπηση σε αστική διαδικασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Δικηγόρων Νόμου, προς διεκδίκηση αποζημιώσεων από τον δράστη και, σε περίπτωση που δεν έχει επαρκείς πόρους, έχει δικαίωμα σε δωρεάν νομική αρωγή βάσει των διατάξεων του περί Νομικής Αρωγής Νόμου.»

Παράλληλα, το άρθρο 7 του Νόμου του 2002 (165(I)/2002) «*Αίτηση για παροχή δωρεάν νομικής αρωγής. Πιστοποιητικό*», συνδέει τα θύματα βίας με τα οικονομικά κριτήρια που πρέπει να πληρούν σύμφωνα με την κοινωνικοοικονομική έκθεση των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας (ΥΚΕ). Ως εκ τούτου, η ιδιότητα του θύματος, από μόνη της, δεν εξασφαλίζει στην αιτήτρια αυτόματα νομική αρωγή ή δεν αποτελεί επιπλέον κριτήριο, ως οφείλει, για εξασφάλιση νομικής αρωγής, με αποτέλεσμα το άρθρο 6Δ να μην προσφέρει καμία χρησιμότητα ή πλεονέκτημα στα θύματα βίας.

Συνεπώς, αφού τροποποιηθεί το 6Δ για να συμπεριλάβει όλες τις κατηγορίες ενήλικων/ ανήλικων θυμάτων, ανεξαρτήτου μεταναστευτικού καθεστώτος, καθώς και όλες τις μορφές κακοποίησης, στη συνέχεια θα πρέπει να τροποποιηθεί το άρθρο 7, ώστε όλα τα θύματα βίας να εξαιρούνται από την

κοινωνικοοικονομική έκθεση των ΥΚΕ, και να δικαιούνται αυτόματα το δικαίωμα της δωρεάν νομικής αρωγής, υποβάλλοντας μόνο Βεβαίωση Πιστοποίησης από αρμόδια εμπλεκόμενη υπηρεσία/ ΜΚΟ, σύμφωνα με το άρθρα 2 και 36 του Νόμου του 2021 (115(I)/2021) ότι,

- είτε εξυπηρετούνται από το Σπίτι της Γυναίκας,
- είτε βρίσκονται σε Χώρο Φιλοξενίας,
- είτε προέβησαν σε καταγγελία στην Αστυνομία.

Με την υποβολή της εν λόγω Βεβαίωσης Πιστοποίησης, το Δικαστήριο θ'αποφασίζει άμεσα σε μια εκδίκαση για την έγκριση της δωρεάν νομικής αρωγής, κι έτσι θ'αποφεύγονται οι 2-3 εκδικάσεις για το ίδιο θέμα (λόγω του μέχρι τώρα χρόνου ετοιμασίας και υποβολής της κοινωνικοοικονομικής έκθεσης των ΥΚΕ), παρέχοντας έτσι πιο γρήγορα νομική στήριξη στα θύματα βίας που κινδυνεύουν και το έχουν άμεση ανάγκη.

Ανάγκη συμπερίληψης των προστατευτικών διαταγμάτων σε οικογενειακές υποθέσεις- Άρθρο 6

Το 6 (β) - Νομική αρωγή σε οικογενειακές υποθέσεις

«διαδικασία που αφορά θέματα γονικής μέριμνας, διατροφής, αναγνώρισης τέκνου, υιοθεσίας, περιουσιακών σχέσεων των συζύγων και οποιαδήποτε άλλη γαμική ή οικογενειακή διαφορά»,

Θα πρέπει να τροποποιηθεί το 6(β) ώστε να συμπεριλάβει και την έκδοση προστατευτικών διαταγμάτων. Η εμπειρία έχει καταδείξει ότι πολλές φορές αίτημα της Αστυνομίας για προστατευτικό διάταγμα απορρίπτεται από το Δικαστήριο, ενώ για την ίδια ακριβώς υπόθεση όταν το σχετικό διάταγμα υποβλήθηκε από το δικηγόρο του θύματος, εγκρίθηκε. Συνεπώς, το ζήτημα αυτό είναι εξαιρετικά σημαντικό γιατί αφορά την ασφάλεια των θυμάτων βίας, και ο νόμος περί νομικής αρωγής συνδέεται άρρητα με αυτό.

Υπενθυμίζεται ότι μεταξύ των υπηρεσιών που καλείται να προσφέρει το Σπίτι της Γυναίκας, σύμφωνα με την εγκεκριμένη από το Υπουργικό Συμβούλιο πρόταση, είναι και η δωρεάν νομική αρωγή στα θύματα βίας, σύμφωνα με τον ισχύοντα νόμο. Αντιλαμβάνεστε ότι οι προαναφερθέντες νομικές αδυναμίες του περί Νομικής Αρωγής Νόμου του 2002 (165(I)/2002) αποστερούν στα θύματα βίας την πρόσβαση στο νομικό αυτό δικαίωμα. Η ΣΕΠΚΒΟ, έχει θίξει το θέμα από το 2021, όπου με επιστολή της (Αρ. ΣΕ:1420-21 και ημερ.17 Μαΐου 2021) στην Υπουργό Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΥΕΠΚΑ), τόνισε την ανάγκη τροποποίησης του εν λόγω νόμου ώστε να ικανοποιεί τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, αλλά και να διευκολύνει το έργο/ υπηρεσίες του Σπιτιού της Γυναίκας.

4. Προσχέδιο Έκθεσης Επιτροπής Εμπειρογνομώνων GREVIO του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με νομοθετικά και άλλα μέτρα πολιτικής που έχουν ληφθεί ή/και προωθούνται σε εθνικό επίπεδο σε συμμόρφωση με τις πρόνοιες της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης

Η ΣΕΠΚΒΟ, με επιστολή της (Αρ.ΣΕ: 1475-22 και ημερ.19 Σεπτεμβρίου 2022) προς πρόεδρο Εθνικού Συντονιστικού Φορέα για την Πρόληψη και Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναίκων, υπέβαλε τα σχόλια της, ως ακολούθως:

Page 22 - (50) & (51)

The Advisory Committee for Preventing and Combating Violence in the Family (ACPCVF) expresses its satisfaction that GREVIO has acknowledged the legal status, history and work of the ACPCVF all these years prior to the to the set-up of the national co-ordinating body. The ACPCVF has gone outside its limited scope of domestic violence and through various actions, political proposals, and

law amendment proposals, played a vital role to the promotion and implementation of the Istanbul Convention.

Page 23 - (53.b)

The ACPCVF strongly believes that there is no conflict or overlap with the National Coordinating Body for the Prevention and Combating of Violence against Women, in terms of legal status or functions. Both Bodies/ Committees derive from different laws and belong to different ministries. The 2021 VAW Law focuses on women and their children, while the 2000 VF Law covers also other members of the family. Of course the 2000 VF Law needs to be harmonized with the 2021 VAW Law. The ACPCVF has set this issue as one of its top priorities. Regarding domestic violence against women within the family, the ACPCVF strongly believes that with close cooperation with the National Coordinating Body for the VAW, there will be no overlap issues. There is so much work to be done in the field of VF and VAW that the more relevant national laws and more National Bodies/ Committees we have the better, for the best service of the victims. Violence is a very complicate social phenomenon with multiple risk factors that require multi-level, interdisciplinary and coordinated approaches by the involved ministries and NGOs. The ACPCVF is in favour of “the more players/ voices the better” and supports any coordinated national policies that can be implemented complimentarily as an effort to joint forces. Thus, through its ex officio membership at the National Coordinating Body for the VAW, the ACPCVF aims to transfer its expertise and develop a productive and strong cooperation in order to promote the VF and VAW issues for the effective protection and support of the victims.

(55)

The ACPCVF expresses its satisfaction that GREVIO has acknowledged all the effort and work that has been done over the years by the ACPCVF regarding the issue of Administrative Data Collection. Hopefully, now the ACPCVF aims to join forces with the National Coordinating Body for the VAW so as to take things to the next level and finally manage to implement this very important objective.

Page 54 - (181)

Regarding the issues of Custody, visitation rights and safety in case of violence (Article 31), the ACPCVF for several years has promoted many efforts/ actions on the matter. Hopefully, with GREVIO’s suggestions we will be able to join forces with the National Coordinating Body for the VAW and legally safeguard the issue by horizontal amendment of the Law on Parents and Children Relations, and as well as other related laws. Also, the ACPCVF has made several efforts to fight the abusive use of the “parental alienation syndrome” on the women victims and will continue doing so.

5. Ισχύς επιφυλάξεων που έθεσε η Κύπρος κατά την υπογραφή της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης

Η ΣΕΠΚΒΟ, με επιστολή της (Αρ.ΣΕ: 1477-22 και ημερ.27 Σεπτεμβρίου 2022) προς Γενικό Διευθυντή Υπουργείου Δικαιοσύνης & Δημοσίας Τάξεως, και πρόεδρο Εθνικού Συντονιστικού Φορέα για την Πρόληψη και Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών, σχετικά με την επιστολή της Μόνιμης Αντιπροσωπείας στο Συμβούλιο της Ευρώπης με αριθμό φακέλου [24.24.11.001](#), [24.24.13.16](#) και ημερ.17.09.2021, υπέβαλε τ’ ακολούθα:

Άρθρο 30(2) Αποζημίωση

«Κατάλληλη κρατική αποζημίωση θα δίδεται σε εκείνους που έχουν υποστεί σοβαρό σωματικό τραυματισμό ή βλάβη στην υγεία τους, στο βαθμό που η βλάβη δεν καλύπτεται από άλλες πηγές όπως δράστης, ασφάλεια ή υγειονομικές και κοινωνικές παροχές που χρηματοδοτούνται από το κράτος. Αυτό δεν αποκλείει τα Μέρη από το να διεκδικήσουν επιστροφή για αποζημίωση που δόθηκε από το δράστη, εφόσον δόθηκε η ανάλογη βαρύτητα στην ασφάλεια του θύματος.»

Θέση της ΣΕΠΚΒΟ

Το δικαίωμα για αποζημίωση θυμάτων, ως γνωστό, καλύπτεται από τον περί Αποζημίωσης Θυμάτων Βίαιων Εγκλημάτων Νόμος του 1997 (51(Ι)/1997), σύμφωνα με τον οποίο το κράτος αναλαμβάνει την υποχρέωση να εξασφαλίσει την ελάχιστη αποζημίωση σε θύματα βίαιων εγκλημάτων που διαπράττονται στην επικράτεια του, σε περίπτωση που δεν υπάρχει οποιαδήποτε αποζημίωση από άλλες πηγές. Ως εκ τούτου, η ΣΕΠΚΒΟ εισηγείται την άρση της επιφύλαξης του άρθρου 30(2) προς πλήρη εφαρμογή του Νόμου του 1997 (51(Ι)/1997), καθώς και προς πλήρη εναρμόνιση με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης.

Άρθρο 59 – Καθεστώς διαμονής

«1. Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα θύματα το οποίων το καθεστώς διαμονής εξαρτάται από εκείνο του/της συζύγου ή συντρόφου όπως αναγνωρίζεται από την εσωτερική νομοθεσία, σε περίπτωση λύσης του γάμου ή της σχέσης, λαμβάνουν σε περίπτωση ιδιαίτερα δύσκολων συνθηκών, κατόπιν αίτησης, αυτόνομη άδεια διαμονής ανεξάρτητα από τη διάρκεια του γάμου ή της σχέσης. Οι όροι που σχετίζονται με την παραχώρηση και τη διάρκεια της αυτόνομης άδειας διαμονής καθορίζονται από την εσωτερική νομοθεσία.

2. Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα θύματα μπορούν να πετύχουν διακοπή των διαδικασιών απέλασης που ξεκίνησαν σε σχέση με καθεστώς διαμονής που εξαρτάται από εκείνο του/της συζύγου ή συντρόφου όπως αναγνωρίζεται από την εσωτερική νομοθεσία, για να τους δώσουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν αίτηση για αυτόνομη άδεια διαμονής.

3. Τα Μέρη θα εκδώσουν ανανεώσιμη άδεια διαμονής σε θύματα, σε μία από τις παρακάτω δύο περιπτώσεις ή και στις δύο: (α) στην περίπτωση που η αρμόδια αρχή θεωρήσει ότι η διαμονή τους είναι απαραίτητη λόγω της προσωπικής τους κατάστασης, (β) στην περίπτωση που η αρμόδια αρχή θεωρήσει ότι η παραμονή τους είναι απαραίτητη για το σκοπό της συνεργασίας τους με τις αρμόδιες αρχές για την έρευνα ή τις ποινικές διαδικασίες.

4. Τα Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα θύματα αναγκαστικού γάμου που μεταφέρθηκαν σε άλλη χώρα με σκοπό το γάμο και που, ως αποτέλεσμα, έχασαν το καθεστώς διαμονής τους στη χώρα όπου κατοικούν συνήθως, μπορούν να το επανακτήσουν.»

Θέση της ΣΕΠΚΒΟ

Ο εκφοβισμός για απέλαση/ απώλεια του καθεστώτος διαμονής αποτελεί ισχυρό εργαλείο για τους δράστες, γι' αυτό και οι πλείστες αλλοδαπές γυναίκες τρίτων χωρών θύματα βίας, των οποίων το καθεστώς παραμονής εξαρτάται από εκείνο του δράστη, παραμένουν εγκλωβισμένες σε βίαιες σχέσεις. Το άρθρο 26(2)(γ) για τη «Διατήρηση του δικαιώματος διαμονής από τα μέλη της οικογένειας σε περίπτωση διαζυγίου ή ακύρωσης του γάμου», του περί του Δικαιώματος των Πολιτών της Ένωσης και των Μελών των Οικογενειών τους να Κυκλοφορούν και να Διαμένουν Ελεύθερα στη Δημοκρατία Νόμου του 2007 (7(Ι)/2007), εφαρμόζει επιλεκτικά το άρθρο 59 της

Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, διότι δεν καλύπτει μετανάστριες συζύγους Κυπρίων πολιτών. Επίσης, οι Περί Αλλοδαπών και Μετανάστευσης Κανονισμοί που παρέχουν την εξουσία στον Υπουργό Εσωτερικών να χορηγεί ειδική άδεια σε οποιοδήποτε πρόσωπο, αν αυτό κρίνεται θεμιτό [Κανονισμός 15 παρ. (1)(β) και (4)], λειτουργούν επιλεκτικά/ αποσπασματικά και δεν επιλύουν το πρόβλημα στην ολότητα του, διότι αφορούν αιτήματα τα οποία εξετάζονται από το Υπουργείο ανά περίπτωση ξεχωριστά, και μετά λαμβάνεται η οποιαδήποτε απόφαση, χωρίς συγκεκριμένα κριτήρια/ προϋποθέσεις.

Η ενδεχόμενη κατάχρηση του άρθρου 59 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, δεν μπορεί να συνεχίσει ν' αποτελεί κρατικό επιχείρημα συνέχισης της επιφύλαξης. Ως εκ τούτου, η ΣΕΠΚΒΟ εισηγείται την άρση της εν λόγω επιφύλαξης, αφού προηγουμένως προηγηθεί η τροποποίηση του άρθρου 26(2)(γ) Νόμου του 2007 (7(I)/2007), ώστε:

- να καλύπτει όλες τις μορφές βίας που προνοεί ο Νόμος του 2021 (Ν. 115(I)/2021),
- να καλύπτει και μετανάστριες συζύγους Κυπρίων πολιτών,
- να καλύπτει και μετανάστριες χωρίς έγγραφα,

στη βάση κριτηρίων/ προϋποθέσεων (π.χ. προσκόμιση βεβαίωσης ότι το θύμα έλαβε υπηρεσίες από το Σπίτι της Γυναίκας, καταγγελία στην αστυνομία, κλπ) τα οποία θα λειτουργήσουν ως δικλίδες ασφαλείας για τυχόν καταχρήσεις.

Θα πρέπει να καταστεί σαφές ότι η Κύπρος έχει την υποχρέωση να εφαρμόσει τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης για όλες τις γυναίκες θύματα βίας, ανεξαρτήτου καθεστώτος διαμονής. Οι αποσπασματικές εφαρμογές της Σύμβασης την καθιστούν μή εφαρμόσιμη, τα θύματα παραμένουν αβοήθητα και την Κυπριακή Δημοκρατία εκτεθειμένη.

6. Ετοιμασία Εθνικής Στρατηγικής και Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Πρόληψη και Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών 2023-2028

Η ΣΕΠΚΒΟ, με επιστολή της (Αρ.ΣΕ: 1471-22 και ημερ.09 Σεπτεμβρίου 2022) προς πρόεδρο Εθνικού Συντονιστικού Φορέα για την Πρόληψη και Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών, υπέβαλε τα ακόλουθα:

Πρόληψη

- Ένταξη μαθημάτων της ισότητας των φύλων, καθώς και της περιεκτικής σεξουαλικής αγωγής στο αναλυτικό πρόγραμμα όλων των βαθμίδων στην εκπαίδευση.
- Ενδοτμηματική εκπαίδευση σε κάθε τμήμα του κάθε εμπλεκόμενου υπουργείου για αναγνώριση περιστατικών.
- Διυπηρεσιακή εκπαίδευση των εμπλεκόμενων υπηρεσιών/ επαγγελματιών.
- Κλιμάκια βίας Αστυνομίας (κριτήρια επιλογής αστυνομικών, ειδική εκπαίδευση, διεύρυνση αρμοδιοτήτων για διαχείριση Όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών όπως προνοεί η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης – όχι μόνο της ενδοοικογενειακής βίας).
- Υποχρεωτική εκπαίδευση δικαστών σε θέματα βίας σε συνεργασία με τη Σχολή Δικαστών.
- Επαγγελματική κατάρτιση στα πανεπιστήμια για θέματα βίας κατά των γυναικών.
- Ένταξη ειδικού μαθήματος βίας κατά των γυναικών στις σχετικές σχολές ακαδημαϊκών σπουδών.
- Βασική εκπαίδευση των νεοεισερχόμενων επαγγελματιών σε κάθε τμήμα του κάθε εμπλεκόμενου υπουργείου για θέματα βίας κατά των γυναικών.
- Εξειδικευμένη εκπαίδευση των επαγγελματιών πρώτης γραμμής σε κάθε τμήμα του κάθε εμπλεκόμενου υπουργείου για τα θέματα βίας κατά των γυναικών.

- Υποχρεωτική εφαρμογή του Κώδικα για την ισότητα των φύλων στα ΜΜΕ.
- Αξιολόγηση και διασύνδεση των αξιολογημένων θεραπευτικών προγραμμάτων για δράστες με το άρθρο 25 (1) του Νόμου του 2000 (119(I)/2000), και το άρθρο 45 του Νόμου του 2021 (115(I)/2021).

Προστασία των Θυμάτων

- Ενδοϋπηρεσιακές/ Ενδοτμηματικές διαδικασίες/ πρωτόκολλα/ οδηγίες/ εγκύκλιοι σε κάθε τμήμα του κάθε εμπλεκόμενου υπουργείου.
- Διϋπηρεσιακές/ Διατμηματικές διαδικασίες/ πρωτόκολλα συνεργασίας μεταξύ των εμπλεκόμενων υπουργείων/ υπηρεσιών.
- Εναρμόνιση των Ενδοϋπηρεσιακών και των Διϋπηρεσιακών Διαδικασιών με το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο.
- Ενίσχυση του Σπιτιού της Γυναίκας (ΣΤΓ)
 - ο λειτουργία της Διυπηρεσιακής Ομάδας (ΔΟ)
 - ο έγκριση των Διαδικασιών Λειτουργίας του ΣΤΓ
 - ο διασύνδεση της Νομικής Υπηρεσίας με το ΣΤΓ
 - ο διασύνδεση του ΤΑΕ Λευκωσίας με το ΣΤΓ
 - ο διασύνδεση του Κλιμακίου Βίας της Αστυνομίας (Λευκωσίας) με το ΣΤΓ
 - ο διασύνδεση της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας με το ΣΤΓ
 - ο ενίσχυση του ρόλου του Συνηγόρου Παιδιού στο ΣΤΓ
 - ο διασύνδεση του ΣΤΓ με το ΣΤΠ
- Πρόσβαση των μεταναστριών θυμάτων βίας στο δικαίωμα δωρεάν νομικής αρωγής, ανεξαρτήτου μεταναστευτικού καθεστώτος.
- Το καθεστώς διαμονής των μεταναστριών θυμάτων βίας να μην εξαρτάται από το σύζυγο στην περίπτωση που είναι αυτός ο δράστης και τα θύματα πρέπει να πάρουν διαζύγιο ή ν'απομακρυνθούν.
- Διαδικασίες/ κριτήρια εύκολης πρόσβασης των θυμάτων βίας στο επίδομα ΕΕΕ.
- Οπτικογραφημένη κατάθεση σε θύματα βιασμού γι' αποφυγή επαναθυματοποίησης (όχι κατάθεση).

Δίωξη των Δραστών

- Δημιουργία διαδικασίας/ συστήματος παρακολούθησης των προστατευτικών διαταγμάτων.
- Αναβάθμιση του υφιστάμενου πρωτοκόλλου Αξιολόγησης Κινδύνου της Αστυνομίας σχετικά με τα θύματα συντροφικών σχέσεων.
- Προστασία των ΑΜΕΑ από τη βία (συνεργασία με αρμόδιες επιτροπές/ φορείς).

Σχεδιασμός Συντονισμένων Πολιτικών

- Εναρμόνιση του περί βίας στην οικογένεια με το νόμο βίας κατά των γυναικών.
- Τροποποίηση του νόμου για ελάχιστες ποινές και αξιολόγηση της διαδικασίας.
- Τροποποίηση του νόμου Βίας κατά των Γυναικών, καθώς και του νόμου περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων, ώστε να ικανοποιούν το άρθρο 31 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης που αφορά την κηδεμονία, δικαιώματα επικοινωνίας και ασφάλεια σε υποθέσεις βίας κατά των γυναικών και των παιδιών τους.
- Δημιουργία Ενιαίου Αρχείου Στατιστικών Δεδομένων Καταγραφής Περιστατικών Βίας κατά των Γυναικών και Ενδοοικογενειακής Βίας.
- Νομική αρωγή (τροποποίηση του νόμου και αξιολόγηση της διαδικασίας για εύκολη πρόσβαση των θυμάτων βίας).

- Θεσμοθέτηση της διαδικασίας/ καθορισμός κριτηρίων/ κανονισμών σχετικά με το άρθρο 36 του νόμου βίας κατά των γυναικών σχετικά με τη συνεργασία/ ανάθεση αρμοδιοτήτων των κρατικών υπηρεσιών σε ΜΚΟ – ειδικά όσον αφορά την ανάθεση «απαιτούμενων υπηρεσιών».
- Εκπόνηση έρευνας για τη ψυχολογική βία/ καταναγκαστικό έλεγχο κατά των γυναικών θυμάτων βίας.

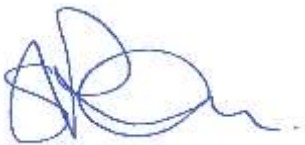
Σημειώνεται ότι, σε σχέση με τον προϋπολογισμό και το χρονοδιάγραμμα, θεωρούμε ότι αυτό επαφίεται στο Συντονιστικό Φορέα και τη διαβούλευση που θα διεξάγει με τα εμπλεκόμενα υπουργεία/ υπηρεσίες για να οριστικοποιήσει την υλοποίηση των δράσεων.

7. Διεξαγωγή εκπαιδευτικών σεμιναρίων των εμπλεκόμενων επαγγελματιών αναφορικά με τη βία κατά των γυναικών και τη γυναικοκτονία

Τα σεμινάρια αποτελούν σύμπραξη της ΣΕΠΚΒΟ, του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου, και του Μεσογειακού Ινστιτούτου Μελετών Κοινωνικού Φύλου (MIGS) στα πλαίσια του έργου *FEM-UNITED για την Πρόληψη της Γυναικόκτονίας στην Ευρώπη*. Μέχρις στιγμής, πραγματοποιήσαν τα πιο κάτω εκπαιδευτικά σεμινάρια προς τις ακόλουθες ομάδες στόχου:

- Εξειδικευμένα κλιμάκια βίας στην οικογένεια της Αστυνομίας – 23/06/2022
- Μέλη Συνδέσμου Κοινωνικών Λειτουργών Κύπρου – 09/07/2022
- Κρατικοί επαγγελματίες Υγείας – 12/07/2022
- Λειτουργοί των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας – 19/07/2022

Συνολικά εκπαιδεύτηκαν πάνω από 100 εμπλεκόμενοι επαγγελματίες. Διαφάνηκε η ανάγκη συστηματικής εκπαίδευσης στα θέματα βίας. Όλοι επαγγελματίες έδειξαν μεγάλο ενδιαφέρον και ενεργή συμμετοχή. Ήδη η Αστυνομία, το Υπουργείο Υγείας και οι Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας εξέφρασαν την επιθυμία επανάληψης/ συνέχισης των σεμιναρίων σε μεγαλύτερο αριθμό επαγγελματιών όπου αναμένεται να διεξαχθούν το 2023.

Σουσάνα Παύλου
Πρόεδρος Συμβουλευτικής Επιτροπής
Πρόληψης και Καταπολέμησης της Βίας στην Οικογένεια (ΣΕΠΚΒΟ)

Κοιν.: - Υφυπουργό Κοινωνικής Πρόνοιας
- Αν. Γενική Διευθύντρια Υφυπουργείου Κοινωνικής Πρόνοιας